

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682922160/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

lem de fremmede Blomster og Væxter! der var en Hamborger-Dame med, hun havde samme Feil, som jeg, og det endogsaa udenfor Drivhusene. Der stod her en heel Flok Blomster, »hvor nydeligt!« udbrod hun, »nu har jeg aldrig seet saa sjeldne Blomster! De ere da fra Amerika?« Nei, desværre, det var kun Mark-Blomster, tagne ved *Pöseldorf* tæt uden for Hamborg.

Fra den Botaniske Have vandrede jeg ud gennem Palmaille i *Aitona*, hvor jeg nød den første smukke Udsigt over Elben og kom saaledes til *Ottensen*. Det bekjendte Træ paa Kirkegaarden faldt mig strax i Øinene, jeg stod ved *Klopstocks* Grav.

Jeg har engang læst om en reisende Engælænder, der da han første Gang var Vidne til en katholsk Kirkeprocession, og saae det hele Folk knæle, ogsaa uvilkaarlig bøiede sig, skjøndt han ikke vidste, om det var en Gud, en Helgen eller noget ganske menneskeligt de bøiede sig for; det gik mig næsten lige saadan her! jeg kjender kun lidet til *Klopstock*, thi hans *Messiede*, ja jeg vil ærligt tilstaae det, har jeg aldrig læst, saadant et stort Heltedigt har mig noget afskrækkende! det var i Grunden mere *Klopstocks* Navn, end hans Værker, der vakte den alvorlige, dybe Følelse her ved hans Grav. Det var det u dødelige Navn, der fik mit Hjerter til at banke stærkere.

Guds frie Natur vinkede mig længere ud! – Deilige grønne Haver ligge langs med Elben, Dampskibet gled stolt paa Floden, og den sorte Røg bølgede hen over Vandfladen. Her er smukt! Dog det har tusinde fortalt for jeg! Hvem har ikke været i *Rainvilles* Have, paa *Blankenese*, seet »*das schöne Marianchen*«, etc. etc., ja alle, hvem der slet ingen Idee have om det sachsiske Schweitz, sige at dette skal ligne meget. *Elben* er i det mindste den samme og her endogsaa bredere! –

Fuglene sang og Blomsterne nikkede, og det i saadan en Mængde, at da jeg i Tusmørke kom igjen til Hamborg, syntes jeg, at paa hele »Jungfrauenstiege« bevægede sig kun lystige Fugle og nikkende Blomster.

Man skal jo lægge Mærke til hvad man drømmer de første Gange man sover paa et fremmed Sted, thi der skal være Betydning deri. – Jeg slukkede mit Lys, saae endnu engang ud af det aabnede Vindue, paa de mange Spadserende, hørte Musikken fra Pavillonen, thi Vinden bar Tonerne over Alsteren, og gik saa hen at hvile mig, for at samle Kræfter til at flagre længere ud i Verden.